

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **VELPA plus, spol. s r. o.**, se sídlem U Železné lávky 568/10, Praha 1, zastoupeného Mgr. Pavlou Chybiorzovou, advokátkou se sídlem M. Fialy 4, Ostrava, proti žalovanému: **Celní úřad Hodonín**, se sídlem Brněnská 48, Hodonín, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2008, č. j. 30 Ca 206/2008 - 6,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení (*poznámka NSS*: stěžovatel toto usnesení mylně označil jako rozsudek), kterým krajský soud odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí Celního úřadu Hodonín ze dne 18. 2. 2008, č. j. 1596/08-026100-024.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2008 bylo stěžovateli doručováno na adresu jeho sídla; protože však adresát nebyl zastížen, byla obálka s písemností uložena dne 27. 10. 2008 a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Obálka s doručenkou je založena v soudním spise na č. l. 8.

K tomu je vhodné pro úplnost dodat, že nejprve bylo předmětné usnesení zasíláno na adresu Velká nad Veličkou 883, tj. na dřívější sídlo stěžovatele, nicméně jelikož k datu 10. 10. 2008 došlo ke změně jeho sídla na současnou adresu, uvedenou v záhlaví tohoto usnesení, provedl krajský soud nový pokus o doručení již na aktuální adresu (viz pokyn kanceláři ze dne 21. 10. 2008, založený ve spise). Na této adrese nebyl adresát zastížen a proto byla obálka s písemností uložena na poště. Z doručanky je sice patrné, že se doručovatelka dopustila chyby, když jako datum uložení zásilky uvedla den 27. 9. 2008, nicméně na jiném místě je již uvedeno datum 27. 10. 2008 a Nejvyšší správní soud nemá s ohledem na všechny popsání okolností případu žádnou pochybnost o tom, že se jedná o správné datum. (Ostatně, i pokud by připustil, že správné datum uložení je 27. 9. 2008, šlo by tím spíše o zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.)

Protože s. ř. s. neobsahuje komplexní úpravu doručování, je namístě na posuzovaný případ použít odkazu na obdobné užití předpisů platných pro doručování v občanském soudním řízení dle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 50c odst. 4 občanského soudního řádu platí, že nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Krajský soud tedy postupoval v souladu s citovaným ustanovením občanského soudního řádu a za den doručení je nutno považovat 6. 11. 2008, kdy také toto usnesení nabylo právní moci. Od tohoto dne se rovněž počítá shora uvedená lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout. Je vhodné dodat, že na této skutečnosti nic nemění ani to, že si stěžovatel napadené usnesení osobně převzal až dne 10. 11. 2008 (č. l. 8).

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl tedy v případě usnesení napadeného nyní posuzovanou kasační stížností pátek 6. 11. 2008 a lhůta dvou týdnů tak skončila v pátek 20. 11. 2008. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 24. 11. 2008 proto byla podána opožděně. Tuto opožděnost nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu